

Čeladenská fontána

Zpravodaj BESKYDSKÉHO REHABILITAČNÍHO CENTRA

1 / 2016, ročník VIII.

Časopis ČELADENSKÁ FONTÁNA je vydáván pro zaměstnance, klienty a partnery Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Cílem Fontány je přinášet informace všem, kteří se chtějí dozvědět více o tom, jak zde, na úpatí Ondřejníku, pomáháme těm, kteří potřebují upevnit zdraví. Je to jednoduché: díky zdejším mimořádně příznivým klimatickým podmínkám a vysoké úrovni rehabilitační péče je BRC vyhledávaným zdravotnickým zařízením s výbornou pověstí. Za neopakovatelnou a dnes velmi vzácnou atmosférou rodinných lázní k nám jezdí pacienti z celé republiky. Tímto zveme i vás. Všechna vydání Čeladenské fontány najdete také na www.brc.cz.

Daniel Kravec

GALERIE • RESTAURACE • LÉČEBNÝ DŮM DR. MAYE

Lázeňské náměstí jako na dlani - tak by se dal nazvat snímek, který koncem letošního ledna pořídil jeden z našich pacientů, pan Daniel Kravec z Ostravy Vítkovic. Snímek je to vzácný hned ze dvou důvodů: zachycuje těsně po dokončení stavebních úprav nově zrekonstruovaný Léčebný dům dr. Maye (budova vpravo). A modré nebe a sníh? To byl v této zimě opravdu mimořádný úkaz. Pan Kravec si počkal a výsledkem je záběr, výstižně představující novou architektonickou podobu náměstí v centru Rehabilitačního centra Čeladná: zleva Galerie malířů Beskyd (otevřená v září 2015), restaurace U Sestřiček (po rekonstrukci v provozu od září 2014) a Léčebný dům dr. Maye, kde nyní probíhají poslední úpravy interiéru těsně před jeho otevřením. Za zády našeho fotografa zůstal tentokrát Apartmánový dům Lara, který je nepřehlédnutelnou dominantou při pohledu z hlavní silnice, spojující Čeladnou a Kunčice pod Ondřejníkem.

Rok 2013 byl krizový, teď už zase dýcháme

Lázně a obecně rehabilitační zařízení neprožívaly v posledních letech příliš dobré časy. Nicméně některé věci se změnily k lepšímu. Jak vnímáte situaci lázeňských a rehabilitačních zařízení?

Opravdu krizový byl rok 2013. Například naše centrum mělo v tomto roce o třetinu méně pacientů a rok jsme uzavřeli s velmi vysokou ztrátou, s velmi vysokým dluhem. Ještě jsme se z toho zcela nezotavili. Myslím, že ve všech oblastech života naší společnosti byla v tomto období v zásadě správná snaha nezadlužovat se provázena přece jen příliš velkým tlakem na „brzdový pedál“. Ale situace se postupně zlepšuje.

Jak prožilo tuto dobu konkrétně Beskydské rehabilitační centrum?

Bylo to velmi těžké období a lhal bych, kdybych nepřiznal, že v onom krizovém roce 2013 jsme měli i velké obavy o naši další existenci. Snižovali jsme náklady, ale to se dá jen velmi omezeně. A byli jsme především ve všech oblastech velmi aktivní. Dokázali jsme změnit strukturu přijímaných pacientů, rozšířili jsme spolupráci se zdravotnickými zařízeními napříč naší zemí a začali přijímat pacienty především přímo z akutních lůžek nemocnic. Dnes přijímáme přímo z nemocnic skoro 70 procent našich klientů. Zároveň jsme rekonstruovali léčebné domy v našem centru. Zadlužili jsme se, ale úrokové sazby úvěrů jsou dnes velmi nízké.

Pro vás to tedy byly poměrně velké změny zejména ve skladbě pacientů, o které se BRC stará – co vše jste tomu museli podřídit?

Bylo nezbytné přizpůsobit se závažnějším zdravotním stavům našich pacientů. V každém léčebném domě je nezbytné poskytovat léčení, ubytování i stravování. Protože máme pavilónový typ rehabilitačního centra, je to velmi náročné a drahé na přístrojové vybavení i personál. Ale pro naše pacienty je to velmi příjemné.

Lázně a rehabilitační zařízení, to nejsou jen kvalitní procedury, přístroje, personál. Stále více zařízení Vašeho typu si uvědomuje, že je třeba nabídnout něco navíc: gastronomii, kvalitní ubytování, něco k rozptýlení klientů... Co jste pro to v posledních letech udělali vy?

Myslím, že v zavádění novinek jsme docela dobří.

Byli jsme u nás první, kteří jsme zavedli jako součást rehabilitačního centra jednotku intenzivní péče. Byli jsme první a dva roky jediní, kdo poskytoval léčbu v Polariu v extrémně nízkých teplotách minus 120 stupňů Celsia. Byli jsme první, kdo nabídl a využil potenciál pobytu ve tmě. Při léčbě používáme celé spektrum tradičních léčebných metod i léčbu takzvanou celostní. Velkou pozornost věnujeme gastronomii. Péči věnujeme skladbě jídelníčku i používaným surovinám. Nepoužíváme dochucovadla ani glutamáty, samozřejmostí jsou speciální diety. Rozsáhlý park rehabilitačního centra postupně upravujeme, sázíme nové stromy, vybudovali jsme několik příjemných odpočinkových zón s lavičkami a postavili relaxační pyramidu. Na náměstí centra je kavárna, prodejna potravin, restaurace a dvě galerie. Unikátní a velmi sledované je také vysílání našeho vlastního televizního programu TV Ondřejka.

Pane řediteli, jaké jsou Vaše plány do budoucna? Kam se bude podle Vás obecně lázeňství a rehabilitační péče ubírat?

Rehabilitační centrum v Čeladné nepatří do kategorie lázní, ale odborných léčebných ústavů. Léčebnou péčí jsme někde mezi nemocnicemi a lázněmi. Rehabilitační centra mají daleko větší počet zaměstnanců v porovnání s lázněmi, mají více lékařů, fyzioterapeutů, zdravotních sester i dalšího personálu. Například naše centrum má více zaměstnanců, než je počet u nás léčených pacientů. Proto si myslím, že léčba v odborných léčebných ústavech – rehabilitačních centrech, může být velmi intenzivní a dobře individuálně postavená.

A co se bude dít konkrétně v BRC Čeladná?

Především jsme již celý předchozí rok zaměřili na přípravu k získání akreditace zdravotnického zařízení následné péče a externího certifikátu kvality, které uděluje Spojená akreditační komise. Toto šetření by mělo proběhnout v BRC letos. Zjednodušeně řečeno jde o to, abychom mohli na základě nezávislého hodnocení prokázat, že všechny procesy a činnosti provádíme v souladu se stanovenými standardy kvalitně a pro pacienty bezpečně. Akreditační standardy obsahují požadavky formulované Ministerstvem zdravotnictví ČR a pokrývají veškeré oblasti činnosti zdravotnického zařízení, které souvisejí přímo nebo nepřímo s péčí o pacienty. Standardy se týkají napří-

klad práv pacientů a jejich poučení, diagnostiky, terapeutických postupů, objednávání, předepisování a podávání léků, hygieny prostředí, ale i řízení a správy, rozsahu pravomocí vedoucích pracovníků a v neposlední řadě také kvalifikace zaměstnanců a péče o jejich rozvoj. To vše musí být stanoveno písemně speciálními vnitřními předpisy. A nejde přitom o nějaké formální „papírování“, ale o praktické provádění všech činností v souladu s obecnějšími pravidly daných standardů.

Získání akreditace na základě nezávislého posouzení našich činností je pro nás důležité, protože k nám přicházejí pacienti s určitým fyzickým nebo i psychickým hendikepem. To znamená, že míra jejich závislosti na naší péči je na rozdíl od ambulantních zařízení daleko vyšší. Pacient prostě musí mít jistotu, že se o něj postaráme tak, jak bude potřebovat, a že bude léčen kvalitně a bezpečně. *(Foto dole: Nová tělocvična s vybavením pro hůře mobilní pacienty v LD dr. Storcha)*

Doufám také, že v březnu otevřeme pro naše pacienty nově zrekonstruovaný Léčebný dům dr. Maye. A budeme dále budovat, zlepšovat a opravovat, jako už mnoho let. Jsme rádi, že to začíná být konečně vidět a především jsme rádi, že to oceňují naši pacienti.

Vášim kolegyním a kolegům adresujete každoročně na začátku roku na stránkách Fontány určité poselství. Jaké bude letos?

Především bych chtěl všem bez rozdílu poděkovat za výbornou práci v uplynulém roce. V roce 2015 se u nás léčilo přes tři tisíce pacientů, a podle vyjádření mnohých z nich se je nám opravdu podařilo „vrátit do života“. Z toho mám velkou radost. Mnohokrát jsem se přesvědčil, že si nenechávají pro sebe, jak jim rehabilitace u nás pomohla. Často se na nás obracejí přátelé či příbuzní našich bývalých pacientů s prosbou o radu, jak by se u nás mohli léčit. Dovedete si představit lepší „reklamu“? Velmi si vážím práce kolegyní a kolegů, kteří jsou v denním úzkém kontaktu s pacienty. Víím z vlastní zkušenosti, že tak náročná práce se nedá dělat jen hlavou a rukama, ale především srdcem. Všem zaměstnancům BRC bych proto chtěl do tohoto roku popřát, aby měli z výsledků své práce radost. A samozřejmě pevné zdraví jim i členům jejich rodin. Vážím si toho, že mohou stát v čele kolektivu aktivních pracovníků a věřím, že dobrých výsledků dosáhneme společně i v roce 2016.

*Za rozhovor poděkoval Jaroslav Baďura,
tiskový mluvčí BRC Čeladná*

Franta to v životě nikdy nevzdal

Petr Andrlé

V České republice je podle dostupných statistik pouze 29 lidí, kteří jsou nositeli příjmení Lenomar. Devatenáct jich žije na Moravě a jejich věkový průměr je 36 let. V dávné minulosti se pravděpodobně na Moravu zatoulal nějaký francouzský voják Lenomar a již zde zůstal. Musel to být tvrdý a houževnatý muž. Tedy, jestli byl předkem Františka Lenomara z Prostřední Bečvy. Tomu je šedesát čtyři let a to, co prožil, by stačilo na deset životů.

František Lenomar se usmívá a tvrdí, že je spokojený. Postavil dům, zasadil plno stromů, má čtyři děti a sedm vnuků a vnuček. Všichni jsou velice nadaní. Oči se mu rozzáří, když o nich s hrdoostí v hlase mluví. „Simonek, Magdalenka, Marianka, Alešek...“ Sportují, hrají na různé hudební nástroje, jsou úspěšní v mnoha soutěžích. Mají být po kom. František sám od dětství sportoval, jinak to na Bečvách nechodí. Bruslil, lyžoval a hrál fotbal za Dolní Bečvu.

Proč se stal řezbářem?

Je mimo jiné také úspěšným řezbářem. První dřevěný obraz „vyrobil“ v roce 1993 s vypůjčenými dláty. Od té doby vytesal bezpočet betlémů, liturgických obrazů a postav. Nyní se hlavně specializuje na nejrůznější dřevěné figurky. Však se přesvědčte na následujících snímcích.

František se odjakživa musel spolehnout především sám na sebe a později pochopitelně na rodinu. Má skvělou ženu, která svého času pochopila, že se již jako mladík upsal hornictví. Fáral na Dole Fučík, později pak již jako směnový předák razičského kolektivu na Dole Paskov. První varování přišlo, když nevydržel strop v raženém překopu a mezi zasypanými se ocitl i František. Přežil a brzy se vrátil opět do práce. Raziči a hlubiči v dolech vstupují jako první na místa, kam předtím nevstoupila lidská noha. Proto je jejich práce velice riskantní, neboť s přírodou je boj složitý. Nerada vydává své poklady, avšak na druhé straně havíři jsou většinou lidé, kteří si umí poradit za každé situace.

27. července 1985

Havíři sjíždějí na jednotlivá patra šachet pomocí klecí, které jsou zavěšeny na laně velkého těžního stroje a jejich pohyb v šachtě je usměrňován pomocí vodítek – jsou to dřevěné trámy z nejkvalitnějšího dřeva, jimiž je vybavena každá šachta. Klece mají celkem 4 oddělení nad sebou, když v každém jezdí dolů a nahoru většinou patnáct havířů. Jednoho červencového dne, přesněji 27. července 1985, se při fárání mužstva - z důvodů těžko pochopitelných - odloupla na dřevěném vodítku velká tříška, která se vzpříčila a pronikla do oddělení důlní klece. Nikomu se nic nestalo, pouze ta tříška doslova prošpikovala jednoho z havířů. Úraz, který nemá v historii hornictví obdoby. Ten havíř se jmenoval František Lenomar. Teprve nyní vám ho mohu ukázat na snímku, který jsem pořídil předposlední lednovou neděli tohoto roku v kavárně Apartmánového domu Lara, v níž jsme se s Františkem sešli. Sešli, to říkám špatně. On totiž přijel na vozíku, pomocí něhož se od doby onoho úrazu na tomto světě pohybuje. Přes třicet let. Vozík je vidět i na tomto snímku.

Vstup bez úsměvu zakázán

Přinesl mi ukázat vzorky toho, jak vznikají jeho figurky. Ta nejvyšší je pouze lehce započatá a ta nejnižší je již hotová. Těžký úraz změnil Františkovi život. Musel se naučit žít v jiné pozici. Prožil si své při rehabilitacích – i když v Beskydském rehabilitačním centru byl poprvé a nemohl si pobyt zde vynachválit. Označil ho za fantastický. Podívejte se na snímek, na kterém se František Lenomar velice svádívě

směje. Na dveřích svého dočasného domova v Léčebném domě doktora Storcha měl upevněn arch papíru s nápisem „Vstup bez úsměvu zakázán“. Když jsme se před kavárnou Lara loučili, vyjžděl František mírný vršík směrem k budově Lázní. Normálně by to nebyl problém, jenže ten večer napadla spousta sněhu. Nebyl jsem sám, přispěchali i kolemjdoucí, kteří mu chtěli do kopce pomoci. Děkoval a odmítal s tím, že má velice kvalitní pneumatiky. A vyjel to sám. To není furiantství. To je životní postoj.

Jako pramínek živé vody

V Beskydském rehabilitačním centru v Čeladné vlévají častokrát mnoha potřebným nové naděje do srdcí, do myslí i do těl. Pouze u Františka tomu bylo jinak. To, co dostával v rámci rehabilitace a lékařské péče od všech, s nimiž přišel do styku, to vracel ještě víc, než plnou měrou. Jak? Svým nezdolným optimismem a vírou v lidi. Bylo ho všude plno a mezi pacienty se nenašel nikdo, kdo by v jeho přítomnosti nepookřál, přinejmenším na duchu. Neuvěřitelně šťastný člověk, ten František Lenomar. A frajer. Člověka napadne, že si ten vozík pořídil pouze proto, aby si nemusel čistit boty. (Ještě se divíte, že jsem ho touto poslední větou rozesmál?)

Rozhledna na Skalce by se mohla jmenovat Biskupská

Petr Andrlé

V roce 2017 si připomeneme, že uplynulo již 115 let od doby, kdy čeladenské lázně Skalka založil MUDr. Jan May. Chceme jejich historii připomenout postupným otiskováním medailonů zajímavých a známých lidí, kteří jsou s lázněmi spojeni.

V historii čeladenských lázní se budeme ještě často vracet k osobě jejich zakladatele. Zanechal zde výraznější stopu, než by se na první pohled zdálo. Rok po otevření je MUDr. Jan May mezi zakladateli místního okrašlovacího spolku a osmého února 1903 přináší regionální tisk tuto zprávu:

„Okrašlovací a zalesňovací spolek pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí“ konal v neděli dne 8 t. m. v místnostech hotelu „na Skalce“ v Čeladné ustavující valnou hromadu za velkého účastenství hostů z Mor. Ostravy, Mariánských Hor, Přívozu, Frýdlantu, Velkých Kunčic a Čeladné. Do předsednictva spolku zvoleni aklamací pánové: MUDr. Jan May, obecní lékař v Mar. Horách a majitel sanatoria, předsedou, Ferd. Tichý st., obchodník a majitel realit v Mor. Ostravě, místopředsedou. Do výboru pak zvoleni byli pánové: Arnošt Navrátil, c. k. vrchní poštovní (pokladník), František Dostál, obchodník (jednatelem), Cyrill Remeš, nadučitel (hospodář), P. Frant. Ocásek, farář, architekt Bohumil Židlický, c. k. okr. komisař Josef Král, stavitel František Echsner a stavitel Frant. Moral st. — Za náhradníky pánové: Adolf Sýkora, starosta obce Mar. Hor, redaktor Jan Ledinský, Frant. Moral ml. a hosp. správce J. Glatte — Za revisory účtů pak pánové: oficiál obce Mar. Hor Frant. Trojánek a majitel úvěrní kanceláře Met. Dobiáš — Přihlásilo se ihned 40 členů a sebráno na příspěvcích a darech K 11445 — Novému významnému tomu spolku přejeme mnoho zdaru.

„Okrašlovací a zalesňovací spolek pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí“ konal v neděli dne 8 t. m. v místnostech hotelu „na Skalce“ v Čeladné ustavující valnou hromadu, za velkého účastenství hostů z Moravské Ostravy, Mariánských Hor, Přívozu, Frýdlantu, Velkých Kunčic a Čeladné. Do předsednictva spolku byli zvoleni aklamací pánové: MUDr. Jan May, obecní lékař v Mariánských Horách a majitel sanatoria, předsedou. Ferdinand Tichý starší, obchodník a majitel realit v Moravské Ostravě, místopředsedou. Do výboru pak zvoleni byli pánové: Arnošt Navrátil, c. k. vrchní poštovní (pokladník). František Dostál, obchodník (jednatelem). Cyrill Remeš, nadučitel (hospodář). P. František Ocásek, farář, architekt Bohumil Židlický, c. k. okresní komisař Josef Král, stavitel František Echsner a stavitel František Moral starší. Za náhradníky pánové: Adolf Sýkora, starosta obce Mariánské Hory, redaktor Jan Ledinský, František Moral ml. a hospodářský správce J. Glatte. Za revisory účtů pak pánové: oficiál obce Mariánské Hory František Trojánek a ma-

jitel úvěrní kanceláře Met. Dobiáš. Přihlásilo se ihned 40 členů a sebráno na příspěvcích a darech K 11 145. Novému významnému tomu spolku přejeme mnoho zdaru.

O tři roky později, devětadvacátého července 1906, se v tisku objevila tato další zprávička(dole):

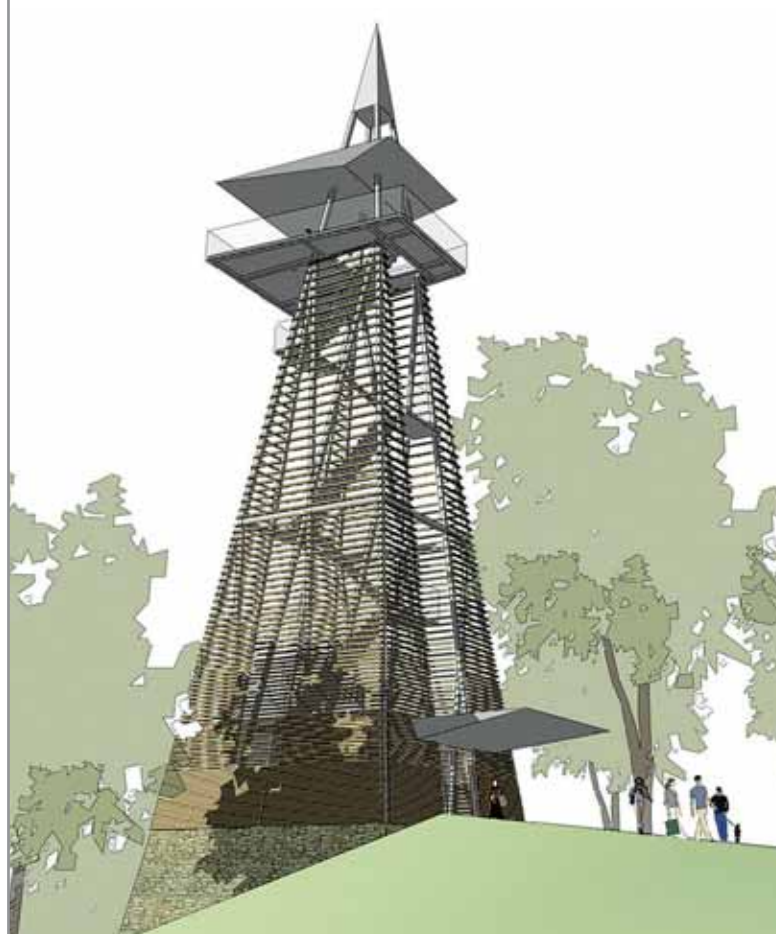
„Okrašlovací spolek pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí konal 29. července 1906 valnou hromadu v lázních na „Skalce“. Předsedou zvolen opět p. MUDr. Jan May. Okrašlovací spolek vstoupí ve spojení s Pohorskou jednotou „Radhošť“ ve Frenštátě a odborem klubu českých turistů v M. Ostravě za účelem označování cest a zřízení rozhleden na vhodných místech.“

A to bylo možná impulsem k tomu, aby o vánočních svátcích roku 1906 doktor May zkoncipoval dopis centrálnímu ředitelství knížecích arcibiskupských statků v Olomouci (odeslán 25. ledna 1907) s žádostí, aby spolku byla povolena stavba rozhledny na Skalce (Ondřejníku) s tím, zda by tento záměr nemohla správa statků podpořit materiálně (dřevo) a upravit pěší stezku na „temeno Ondřejníka“. Jan May v dopise doslova píše: „...důsledek sportu turistického bude tím utěšenější, čím více bude pečováno o to, aby cizinec turista, který sem přijde, našel tu veškeré pohodlí a ochotu, s jakou se setkává v krajích jiných turisticky známých, a za tím účelem utvořil se právě okrašlovací spolek náš, jehož přední úlohou jest, aby úpravou cest, zalesňováním atd. pobyt turistům příjemnil a tím i celé okolí hmotně povznesl... proto se řadí na první místo umožnění, aby na temeni Ondřejníka postavena byla rozhledna...“

Jak to dopadlo, víme. Sám tehdejší arcibiskup František Saleský Bauer (na snímku vpravo) přislíbil velkomyslnou pomoc arcibiskupství. Jenže dr. May po osobní rodinné tragédii odešel i s rodinou do Prahy

Okrašlovací spolek pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí konal 29. čce. valnou hromadu v lázních na „Skalce“. Předsedou zvolen opět p. MUDr. Jan May. Okr. spolek vstoupí ve spojení s pohorskou jednotou „Radhošť“ ve Frenštátě a odborem klubu českých turistů v M. Ostravě za účelem označování cest a zřízení rozhleden na vhodných místech.

a záměr postavit rozhlednu se postupně vytratil. Tehdejší iniciativy okrašlovacího spolku se od roku 2000 snaží oživit vedení Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Mezi nikoli nepodstatné aktivity patří i to, že v roce 2010 byl založen Okrašlovací spolek Rozhledna, který se prohlásil za pokračovatele původního okrašlovacího spolku z roku 1903. A tím na sebe převzal úkol dokončit mnohé, co Jan May nestihl. Myšlenku rozhledny si dal nový spolek dokonce do názvu. K prvním iniciativám spolku, jehož kolektivními členy jsou také obce Čeladná, Kunčice pod Ondřejníkem a Pstruží, patřilo zorganizování ankety mezi občany z okolí Ondřejníku - o tom, zda rozhlednu ano, jak by mohla vypadat a také jak by se mohla jmenovat. V létě 2010 vyplnilo dotazníky ankety přes 300 občanů. 94% z nich řeklo jednoznačné ano výstavbě rozhledny, většina navrhovala její výšku takovou, aby se Skalka stala další beskydskou tisícovkou. Velice potěšitelné bylo (a je) to, že 78% dotázaných projevilo ochotu stavbu rozhledny osobně finančně podpořit. Zajímavé byly i návrhy na pojmenování rozhledny. Nejvíce hlasů získaly názvy Skalka, Ondřejka a Ondráška. Přišlo ještě dalších dvacet návrhů na pojmenování rozhledny. V roce 2011 začal Okrašlovací spolek Rozhledna organizovat dnes již tradiční „Májové pochody“ na Skalku, především proto, aby se na tento záměr nezapomnělo. Při prvním pochodu v roce 2011 byl na nejvyšším vrcholu Ondřejníka uložen symbolicky i základní kámen budoucí rozhledny.

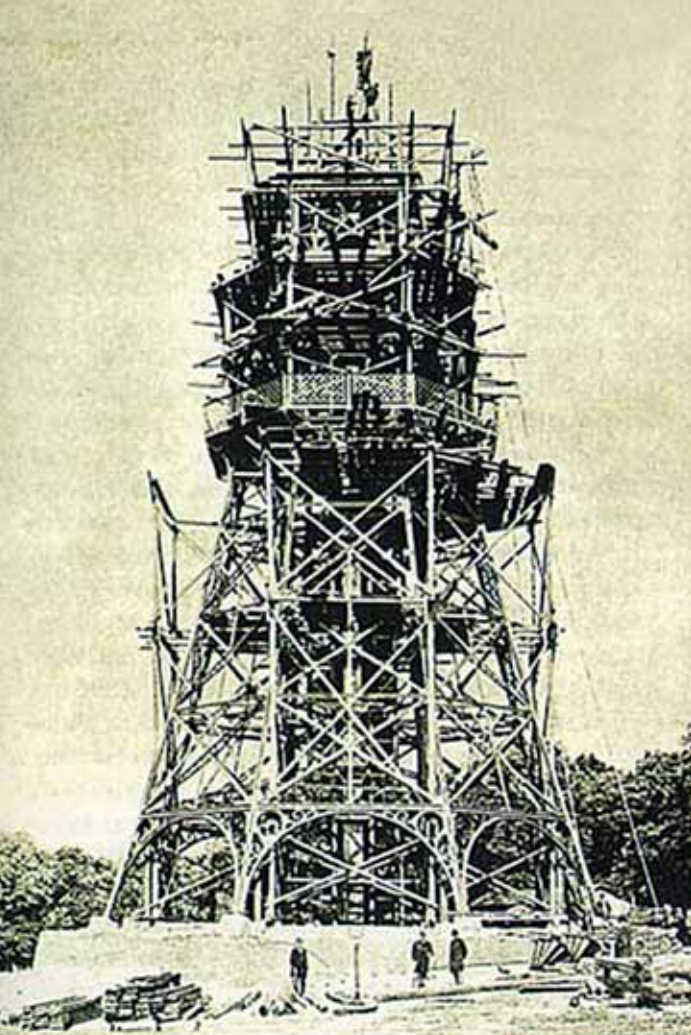

Ono totiž bylo nutno po roce 2010 s aktivitami vedoucími ke stavbě rozhledny posečkat. Dle zákona o církevních restitucích nemohly Lesy České republiky pozemky ani prodávat či pronajímat, bylo nutno vyčkat na řešení dle zákona. Dle něj převzalo v roce 2015 biskupství ostravsko-opavské podstatnou část bývalých arcibiskupských lesů, na základě čehož vedení Okrašlovacího spolku Rozhledna spolu s vedením BRC Čeladná a v součinnosti s kolektivními členy spolku jednalo s vedením biskupství o možnosti postavení rozhledny na Skalce.

Díky velice vstřícnému postoji vedení biskupství, včetně osobního zájmu biskupa Mons. Františka Lobkowicze, jsou nyní splněny všechny potřebné právní podmínky, aby mohly následovat další správní akty, jakými jsou územní rozhodnutí, stavební povolení a výběrové řízení na dodavatele stavby. Projekt rozhledny (vlevo) již předtím zdarma vypracoval člen okrašlovacího spolku Ing. arch. Petr Lichnovský.

Nyní se organizátoři obrátí i na občany s žádostí o podporu financování stavby rozhledny. Stejnou měrou by se na jejím financování mohly podílet i obce, v jejichž pomyslném katastrálním středu by rozhledna měla stát. Při posledních jednáních se objevil ještě další možný název – rozhledna by se mohla jmenovat Biskupská. Spojovala by tak symbolicky historické a současné úsilí těch, kteří o rozhledně snili, a těch, kteří se budou snažit, aby se nová rozhledna stala symbolem našeho regionu. O její kulturní i ekonomické prospěšnosti netřeba pochybovat. ►

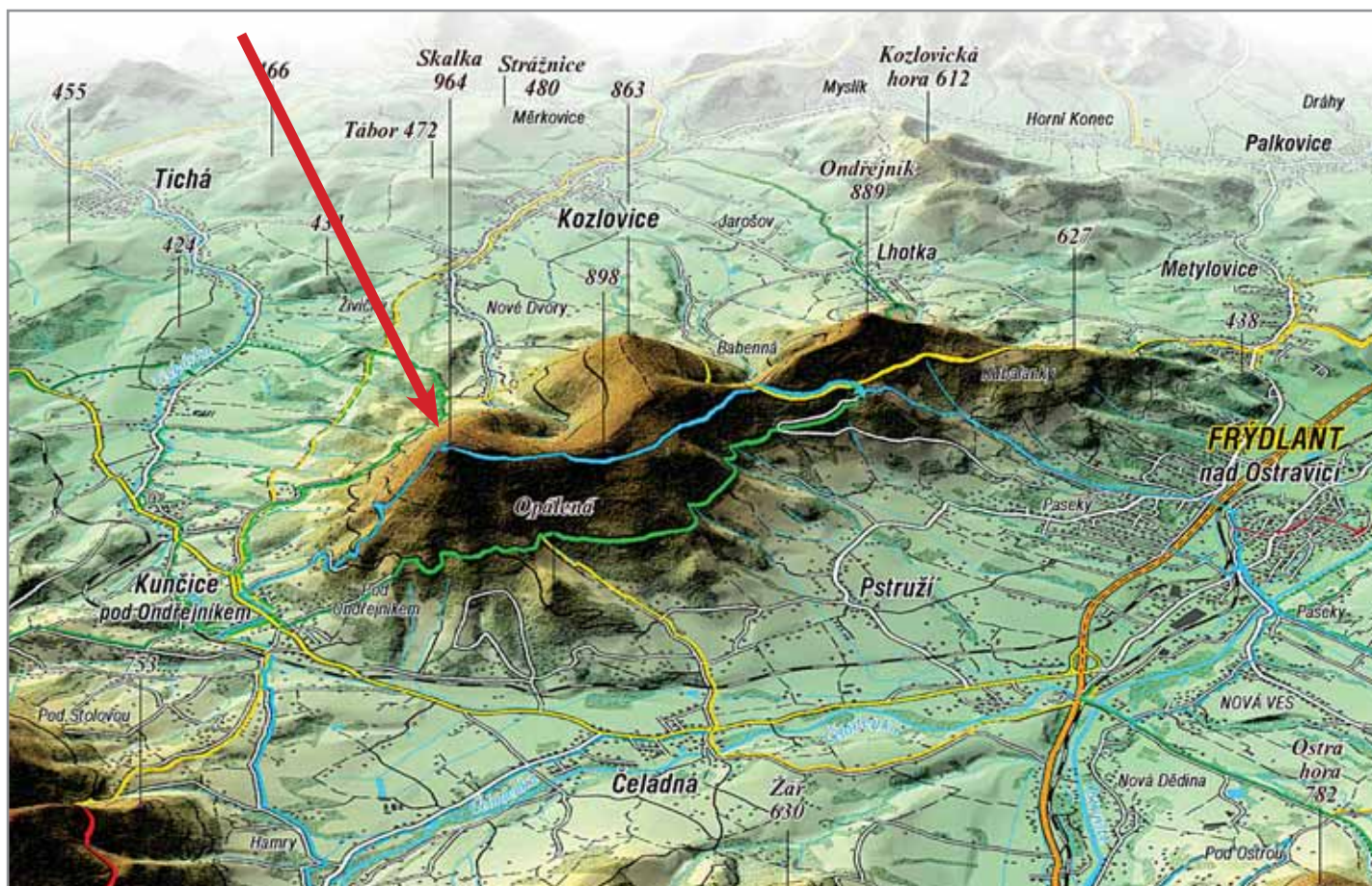

Kdy tedy bude rozhledna na Skalce stát? Technické a právní předpoklady její výstavby nejsou sice zcela vyřešeny, avšak dá se říci, že jejich realizace je na dobré cestě. A finanční zajištění? To bude skutečně věcí nás všech. Pokud by chtěl někdo slyšet nějaký termín – možné je všechno a jistě nejsme o nic horší než naši předkové (a Pražané), kteří postavili rozhlednu na Petříně v neuvěřitelně krátké době.

Jak to tenkrát bylo? Přestože pohled z vrchu Petřína na Prahu vždy patřil mezi nejúchvatnější, je překvapující, že impuls ke stavbě petřínské rozhledny a potažmo i lanové dráhy vznikl v Paříži. Na počátku byl totiž v roce 1889 zájezd Klubu českých turistů do Paříže. Při spatření Eiffelovy věže se v hlavách účastníků zájezdu zrodila myšlenka, že i Praha by si podobnou atrakci, nabízející pohled na město, zasloužila. Zemská jubilejní výstava, která se měla v Praze konat v roce 1891, realizaci přání klubu urychlila. Už 15. září 1889 byl schůzi Klubu českých turistů oficiálně předložen návrh na stavbu rozhledny. 28. dubna 1890 bylo ustaveno Družstvo rozhledny na Petříně, společnost s ručením omezeným. Autory projektu petřínské rozhledny se stali Ing. František Prášil a Ing. Julius Souček z Českomoravské strojírny. Výstavba Petřínské rozhledny (vlevo) trvala na dnešní dobu neuvěřitelně krátkých pět měsíců a šest dnů. Neoficiálně byla zpřístupněna 28. července 1891, slavnostně pak o necelý měsíc později – 20. srpna.

Jak zní to přísloví o tom, že „Když se chce...“? V lednu 2017 uplyne 110 let od dne odeslání onoho dopisu MUDr. Jana Maye na olomoucké arcibiskupství. Bylo by nejen symbolické, ale i žádoucí a pěkné, v roce 2017 rozhlednu na Skalce otevřít.

TŘI KNIHY O BESKYDECH

Andrea Adamová

Po vydání publikací „Cestami lesními od Lysé až po Radhošť“ (2013) a „Osady a samoty Zadních hor v historii a v obrazech“ (2014) připravil Okrašlovací spolek Rozhledna knihu s názvem „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech I“ (2015). Vzhledem k množství shromážděného materiálu a k nebývalému zájmu, který u čtenářů vzbudila, pracuje nyní Petr Andrlé s kolektivem dalších autorů na jejím pokračování, jehož vydání je plánováno na podzim 2016. O čem tyto knihy jsou?

Cestami lesními od Lysé až po Radhošť

Základní kapitoly jsou pojmenovány podle názvů vrcholů „Předních hor“. Lysá, Smrk, Kněhyně, Velká a Malá Stolová, Noříčí hora, Čertův mlýn, Pustevny, Radhošť, patří mezi ně i Ondřejník. Díky mnoha snímkům poznáte jejich tvář a nejrůznější podoby. Pralesy, rozmanité lesy, bystré potůčky, vodopády, tůňe, rašelinová jezírka, zajímavou floru a faunu či jeskyně, to vše najdete v těchto zalesněných horách. Kniha podává svědectví o rozmanitosti a krásách přírody, ale také o tom, jak se k těmto krásným horám po staletí chovali lidé. Jak se starali o les a o zvěř, regulovali potoky a říčky, budovali cesty lesní a jak se učili v lesích hospodařit. Zmiňuje se i o těch, kteří v boji s přírodou obětovali své životy. I o takových, kteří bojovali proti zlu a hory jim k tomu poskytovaly úkryt. A o těch, kteří nacházeli v lesích obživu a třeba také štěstí, lásku a inspiraci. Mnohé fotografie v této knize zachycují místa málo známá a zprostředkovávají nevšední pohledy do krásných zákoutí beskydské přírody.

Osady a samoty Zadních hor v historii a v obrazech

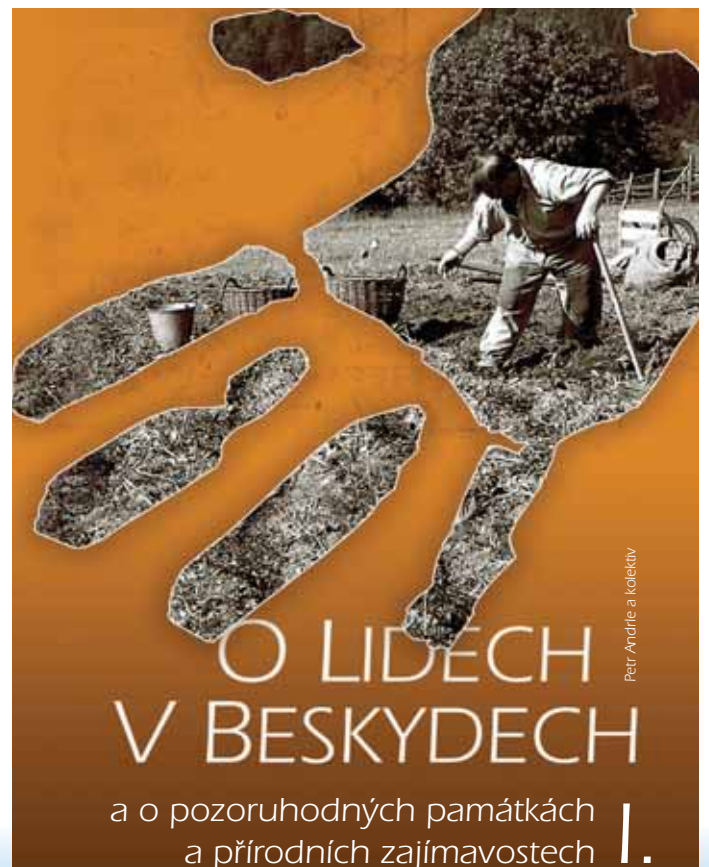
Do knihy o Zadních horách zařadili autoři obce Ostravici, Krásnou, Morávku, Staré Hamry, Bílou, Horní Bečvu, Čeladnou a mnohá místa z jejich okolí. Osou knihy je deset zajímavých příběhů lidí, spojených s historií tohoto regionu. Krásné přírodní snímky kontrastují s historickými pohlednicemi, příběhy z dávné historie se prolínají s příběhy z dob nedávných. „Kniha popisuje střed Moravskoslezských Beskyd. Ten je mimořádně cenným přírodním komplexem i se značným rekreačním významem pro obyvatele Ostravska. Severní, nejvyšší část území, zvaná též „Přední hory“, je tvořena horskými masivy Lysé hory (1323 m n. m.), Smrku a Kněhyně. Terén je zde tvořen odolnými vrstvami godulských pískovců, je silně členitý, s příkrými a táhlými horskými svahy. Jižní část, zvaná „Zadní hory“, se podstatně liší od severní části co do nadmořské výšky, konfigurace terénu a půdního podkladu. Všeobecně

Všechny tři uvedené knihy jsou k dostání v recepci Apartmánového domu Lara a v Galerii malířů Beskyd v areálu Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné.

nižší nadmořská výška, bohatší konfigurace, mírnější svahy a flyšové podloží náchylné k zamokření a půdní erozi, to jsou hlavní znaky této jižní části. Takže „Přední hory“ - tvrdý terén a všechny hory nad 1 000 m n. m., „Zadní hory“ - měkký terén, výška hor nepřesahující 1 000 m n. m. Nejvyšším vrcholem je Trojačka (987 m n. m.)“ (Z kapitoly „Co jsou Zadní a co Přední hory“ od Vladimíra Šiguta.)

O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech I

Kniha připomíná mnohé z těch, o nichž se dnes málo ví. Jde například o obětavé učitele, faráře, lesní dělníky a techniky, členy samospráv, starosty, úředníky, hostinské, hudebníky, lékaře, dopravce, řemeslníky, místní umělce, sedláky a rolníky, hudební skladatele, drobné podnikatele a výrobce, písmáky, kronikáře, básníky, spisovatele, malíře, sběratele folklóru i písní, a všechny další ženy a muže, kteří vždy byli jakousi solí země. Životopisné medailony doplňují snímky a popisy památek a zajímavých přírodních zvláštností Beskyd. Kniha obsahuje jmenný rejstřík se 600 hesly a s 1 500 odkazy. Její druhý díl vyjde na podzim 2016.

Krajinářský architekt Ing. Zdeněk Strnadel:

Pod pojmem obnova parku se skrývá řada kroků

Velký zájem návštěvníků, klientů i zaměstnanců BRC vzbuzuje již několik let průběžně prováděná obnova několikahektarového parku rehabilitačního centra.

A je to docela pochopitelné, vždyť ne každé zdravotnické zařízení má k dispozici tak rozsáhlý přírodní areál.

Na první pohled nejviditelnějším zásahem bylo v roce 2014 pokácení dvou vzrostlých smrků před budovou Lázní, kterému ale předcházela výsadba 21 převážně listnatých stromů v různých částech parku. Následovala výsadba borovic lesních při vjezdu do areálu BRC, vybudování nových odpočinkových zón s lavičkami, založení trvalkových záhonů před léčebnými domy Kněhyně, Polárka a dr. Storcha a výsadba letničkového záhonu před Apartmánovým domem

Lara. Podrobné informace o těchto úpravách přinesla Fontána (3 a 4/2014). Na podzim roku 2015 vytvořil tým TV Ondřejka (Pozn.: vnitřní informační vysílání pro klienty ubytované v hlavním areálu) krátký video dokument s názvem „Pojďte s námi do parku“, který vznikl jako první díl rozhovorů s krajinářským architektem Ing. Zdeňkem Strnadelem, který má obnovu parku na starosti.

A tak jsme se pana architekta samozřejmě zeptali:

▲ Výrazně proschlý a jmelím napadený javor klen, u něhož se vyskytuje rizikové tlakové větvení. (Důvody kácení: vysoké riziko rozlomení kmenů, riziko pádu větví, odumírající jedinec.)

▲ Jmelím napadená lípa srdčitá s rozpadající se korunou. (Důvody kácení: riziko pádu větví, odumírající jedinec.)

Jmelím napadený javor klen se zbytkovou vitalitou, u něhož se vyskytuje rizikové tlakové větvení. (Důvody kácení: vysoké riziko rozlomení kmenů, riziko pádu větví, odumírající jedinec.) ►

Jaký je současný stav parku a jaké úpravy v něm budete provádět letos?

Především bych chtěl zdůraznit, že k postupné obnově parku jsme museli přistoupit z důvodu rozpadu aktuální kompozice. Pod pojmem obnova parku se skrývá řada kroků, které kontinuálně vedou k jeho dlouhodobé udržitelnosti. V současné době rostou v parku převážně staré stromy ve věku nad 80 let, které jsou většinou ve špatném pěstebním stavu. V rámci zimního dendrologického průzkumu jsme označili 28 dřevin, které je nutné co nejdříve pokácet. Zároveň jsme pořizovali i fotodokumentaci, několik snímků i s popisem stavu dřevin přikládám pro bližší představu čtenářů. Ke kácení jsme navrhli dřeviny ve výrazně zhoršeném zdravotním stavu, u nichž se vyskytují růstové a mechanické defekty, například rizikové tlakové větvení, infikované kmeny dřevokaznými houbami, v některých případech s velkými otevřenými dutinami. Nelze opomenout také zhoršenou vitalitu dřevin, která je patrná z řídkého větvení na okrajových částech korun. Koruny dřevin jsou tedy již v nezvratném rozpadu. Na oslabení vitality se podílí rozsáhlý výskyt jmelí bílého, které odčerpává z dřevin vodu s mine-

▲ Kmen smrku s výtokem pryskyřice, výskyt kůrovce. (Důvody kácení: vývrát stromu, odumírající jedinec.)

rálními látkami, které jsou určeny právě okrajovým větvím a listům. Ty pak vlivem nedostatku těchto látek chřadnou a postupně odumírají. Důvodem kácení je snížit riziko možného poškození majetku a újmy na zdraví návštěvníků parku. V případě vichřic by mohlo dojít k pádu větví, v krajním případě k pádu celého stromu. Co takový padající strom může způsobit, to si každý domyslí...

Máme se tedy připravit na celkem rozsáhlé kácení starých, nemocných nebo odumírajících stromů. Určitě ale u tohoto nepopulárního opatření nezůstanete?

Jsem rád, že lidé projevují zájem o úpravu parku a o to, co se v něm děje. Všechny milovníky stromů jistě potěším zprávou, že ve vegetačním období proběhne hned na jaře nová výsadba domácích druhů dřevin ve větším počtu. Kolik stromů to bude přesně a jaké druhy, to rozhodneme až na základě vyjádření Obecního úřadu v Čeladné. Jako překvapení si zatím ponechávám zamýšlené nové parkové úpravy pod cestou před budovou Lázní. Zvědavcům ale napovím, že jsme se s panem ředitelem Bajgarem nechali inspirovat obrazem *Lázně Skalka* od Ferdise Duši, který si mohou prohlédnout v Galerii malířů Beskyd...

Za odpovědi poděkovala Andrea Adamová

KOHO DALY NAŠE ZEMĚ EVROPĚ A LIDSTVU?

2016 - VI. ROČNÍK VLASTIVĚDNÉHO PŘEDNÁŠKOVÉHO CYKLU

Zveme zájemce na 12+1 přednášek, které organizuje Beskydské rehabilitační centrum a Okrašlovací spolek Rozhledna každý poslední čtvrtek v měsíci v salonku Apartmánového domu Lara v Čeladné. Každá přednáška představí neuvěřitelně bohaté životy dvou osobností, které významně zasáhly do vývoje světa. „Bonbonkem“ na závěr bude krátké vyprávění o životě další osobnosti zcela neznámé. Silvestrovská přednáška 31. prosince 2016 v 10 hodin dopoledne bude na téma „Manželská rovnoprávnost před 116 lety“.

Okrašlovací spolek Rozhledna sdružuje od roku 2010 převážně občany obcí pod Ondřejníkem, jeho členy jsou někteří zaměstnanci BRC a kolektivními členy jsou obce Čeladná, Kunčice pod Ondřejníkem a Pstruží. Tento spolek navazuje mimo jiné na činnost původního Okrašlovacího spolku pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí, který byl založen v roce 1903 a jehož prvním předsedou byl zakladatel lázní Skalka MUDr. Jan May. Současný spolek mimo jiné usiluje o postavení rozhledny na Skalce, nejvyšším vrcholu Ondřejníku.

Předchozí, V. ročník přednášek na téma „Budování státu“, navštívilo celkem 299 osob. Srdečně zveme i Vás.

• 28. ledna 2016; 18.30
MUDr. Eduard Albert
Otakar Batlička	• 26. května 2016; 18.30
Jaroslav Heyrovský
Architekt Josef Hlávka	• 29. září 2016; 18.30
Jan Evangelista Purkyně
Josef Václav Radecký z Radče
• 25. února 2016; 18.30
Bernardo Bolzano
Manželé Cori	• 30. června 2016; 18.30
Emil Holub
Wenceslaus Hollar Bohemus	• 27. října 2016; 18.30
Josef Ludvík František Ressel
Jaroslav Seifert
• 24. března 2016; 18.30
Antonín Dvořák
Peter Grünberg	• 21. července 2016; 18.30
Profesor Bedřich Hrozný
Eduard Ingriš	• 24. listopadu 2016; 18.30
Bertha von Suttner
Emil Vachek
• 28. dubna 2016; 18.30
Jaroslav Hašek
Augustin Heřman	• 25. srpna 2016; 18.30
František Kupka
Klementina Kalašová	• 22. prosince 2016; 18.30
Enrique Stanco Vráz
Dušan Zbavitel

V Galerii malířů Beskyd léčíme duši...

Od září 2015 je v areálu Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné otevřena nová Galerie malířů Beskyd. „Podařilo se nám shromáždit unikátní sbírku, ve které jsou zastoupeni převážně výtvarníci spjatí s naším regionem: Valentin Držkovic, Ferdiš Duša, Roman Havelka, Jiří Heřman, Bohumír Jaroněk, Alois Kalvoda, Ludvík Kuba, Karel Langer, Oldřich Lasák, Stanislav Lolek, Antonín Mervart, Leopold Parma a Vojtěch Perníca. Novou galerii jsme vybudovali především pro naše pacienty, protože ze zkušenosti víme, že pro úspěšnou léčbu těla je také určující dobrý psychický stav, tedy i důsledek léčby duše. A k té jsou zase předpokladem pěkné, pozitivní a motivující zážitky. A právě ty mohou návštěvníkům galerie zprostředkovat díla malířů, z nichž někteří své obrazy tvořili v minulosti přímo zde – v tehdejších lázních Skalka“, komentuje otevření galerie ředitel rehabilitačního centra MUDr. Milan Bajgar a dodává: „Jsem rád, že se nám nápad na vybudování stálé expozice podařilo realizovat. A že to byl počín vítaný, dokládá zájem našich klientů a hostů už od prvního dne otevření galerie.“

Z hlediska historie původního lázeňského areálu je nejzajímavější obraz od Ferdiše Duši (1888–1958) s názvem Lázně Skalka (kolem roku 1910). Vpravo v popředí je vidět dnešní léčebný dům Kněhyně (původně hotel Skalka), uprostřed s červenou střechou je budova Lázní (tehdejší Koupele), vpravo vzadu vykukuje budova dnešní Ondřejky a dobře patrné jsou i bohaté parkové úpravy v centrální části parku. Hosté rehabilitačního centra tak mohou zároveň porovnat, jak se areál parku od té doby proměnil.

Kromě stálé expozice je součástí Galerie MB také prodejní část, kde si mohou návštěvníci zakoupit originální dárky a drobnější, cenově dostupná výtvarná díla. Galerie je otevřena od úterý do neděle od 12 do 17 hodin. (aa)

Vzpomínání na loňské Vánoce

Tak jako jiná léta i v roce 2015 jsme v BRC důstojně oslavili Vánoce, byť s teplým počasím a bez sněhu. Všechna oddělení, restaurace i kaplička Panny Marie byly velmi krásně vyzdobeny a připraveny na vánoční svátky (*nahoře stromček s ručně vyráběnými ozdobami v LD Polárka*). Na Štědrý den v podvečer byla v naší restauraci U Sestřiček podávána štědrovečerní večeře pro naše hosty, kteří se přihlásili. Připravila ji odpolední směna kuchařů – Vladimír Vaněk, Martin Krkoška a Alenka Matušová, výdej večeře zajistili kuchaři restaurace – Martin Karásek a Karla Štůralová. Vynikající moučník připravily cukrářky – Lenka Regulová a Vlasta Běčáková. Slavnostně prostřené stoly (*dole*), obsluhu i sváteční atmosféru zajistili Jaroslav Kozel a Kristýna Magnusková. Všem se v restauraci líbilo a byli spokojeni.

Na prostředním snímku zleva: Jaroslav Kozel, Kristýna Magnusková, Martin Krkoška a Karla Štůralová.

Také věřící nepřišli zkrátka. Po celé tři dny svátků a také na Nový rok měli možnost navštívit bohoslužby v čeladenském kostele. Tímto děkují řidičům z údržby, kteří zajistili dopravu. Den před svatým Silvestrem se mohli věřící účastnit bohoslužby v naší kapličce, kterou celebroid P. Jaroslav Marek.

Jsmo rádi, že jsme naše pacienty potěšili vytvořením atmosféry tradičních Vánoc, na které budou rádi vzpomínat. Určitě přitom aspoň někteří z nich zapomněli na svou nemoc. *Jaroslav Kozel*

PODĚKOVÁNÍ

Silvestrem roku 2015 ukončila pracovní poměr jako servírka v restauraci **Kristýna Magnusková**.

Za její práci a přátelské působení v našem kolektivu jí děkujeme a v novém zaměstnání jí přejeme hodně úspěchů a spokojenosti.

*Helena Langrová, vedoucí restaurace
Jaroslav Kozel, zástupce vedoucí restaurace*

PRO ZAMĚSTNANCE BRC: SLEVA „1+1“ DO RESTAURACE U SESTRÍČEK

Připomínáme, že již od 1. dubna 2015 mají zaměstnanci Beskydského rehabilitačního centra možnost čerpat pro sebe a jednu další doprovodnou osobu slevu 15% na jídla, která si vyberou z jídelníčku restaurace U Sestřiček, včetně zákusků z denní nabídky (nevztahuje se na nápoje).

Slevu „1+1“ mohou zaměstnanci využít při návštěvě restaurace kterýkoliv den v týdnu, stačí k tomu předložit obsluze restaurace speciální průkazku. O vystavení průkazky si může v personálním oddělení požádat každý zaměstnanec, stačí přinést fotografii, která se používá na běžných dokladech (například v občance). Průkazka je nepřenositelná, platí jeden rok od data vydání a zároveň opravňuje zaměstnance k využití dalších slev a zaměstnaneckých výhod stanovených vnitřními předpisy BRC.

Nepropáste tuto zaměstnaneckou výhodu, případně si nezapomeňte kartičku obnovit, až vyprší její platnost. Využití slevy je nutné oznámit obsluze současně s objednávkou!

► Příběhy české přírody Stanislavy Slovákové

Hned ve dvou kategoriích (Příroda v akci; Příroda za dveřmi) fotografické soutěže *Příběhy české přírody* se umístila na 16. až 20. místě naše bývalá pacientka Stanislava Slováková se svými snímky Pavoučí síť a Praváček. Tuto soutěž organizovala vloni na podzim společnost Beleco, která působí v oblasti dlouhodobé ochrany přírody. Porota vybírala z více jak 600 fotografií, patrony soutěže byli držitelé ceny Czech Press Photo - fotografové Filip Singer a Ondřej Prosický. „Jako fotograf divoké přírody jsem navštívil mnoho unikátních biotopů v odlehlých koutech světa, nejvíce si ale vážím příležitostí, které mám na dosah v české přírodě“, říká špičkový fotograf Ondřej Prosický.

Vybraná díla budou postupně představena na putovních výstavách ve Středočeském muzeu v Roztčkách u Prahy, v Botanické zahradě v Praze, v Brně a na dalších místech a publikována v časopisech National Geographic Česko, Moje země a na stránkách společnosti Megapixel.

Stanislava Slováková z Příbora je nejen naše vděčná pacientka a milovnice přírody, ale také pravidelná účastnice fotosoutěží BRC Lázeňská stopa, v nichž již získala řadu ocenění. Naposledy v loňském ročníku, kdy se její fotografie dostaly také do knihy *O lidech v Beskydech*, o níž píšeme na jiném místě. Její velkoplošné fotografie jsou také součástí výzdoby v budově Lázní, tělocvičny a LD dr. Storchy.

► Daniel Kravec: Před léčbou a po léčbě...

Nejspíš tak by se daly nazvat dvě fotografie, na nichž zdokumentoval příležitostné sněhové hrátky svých spolupacientů pan Daniel Kravec. A to, že se „léčený“ sněhulák na obou snímcích usmívá, je jistě dobrým dokladem, že se naši pacienti snaží brát své zdravotní potíže s humorem a dobrá nálada je neopouští.

STŘÍPKY - Z domova i „ze světa“

STŘÍPKY - Z domova i „ze světa“

► Tvrdá zimní příprava...

„...aneb kašleme na teplo v sauně a jdeme s Jardou do krykomory Polárka – Čeladná“. Tak na svém Facebooku okomentovali cyklisté týmu Česká spořitelna Accolade cycling team tuto fotografii.

Jaroslav Kulhavý (vpravo), olympijský vítěz v individuálním závodě na horských kolech v Londýně (2012), se koncem roku připojil k soustředění cyklistů týmu Radima Kořínka a formu ladil v Polariu. V našem rehabilitačním centru se také bikeři stravovali v restauraci U Sestřiček a využili naše wellness služby – bazén, saunu, masáže, vířivé koupele a parní lázeň Baobab.

► Vítězku Czech Pres Photo 2015 Petru Vlčkovou můžete potkat v BRC

Petra Vlčková studuje na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě a jako volná fotografka vyhrála první cenu v kategorii Umění a zábava cyklem s názvem „Babičky – současná móda seniorek“. V BRC Petra příležitostně vypomáhá jako brigádnice v Apartmánovém domě Lara, kde její maminka Alice Vlčková pracuje jako recepční. Gratulujeme! (<http://czechpressphoto.cz/cz/rocniky/2015>)

Foto nahoře: Petra Vlčková na slavnostním ceremoniálu předávání cen CPP 2015, které proběhlo v Brožíkově síni Staroměstské radnice v Praze vloni v prosinci.

Vlevo: Jeden z osmi snímků vítězného cyklu „Babičky – současná móda seniorek“.

Přeji Vám, aby takto šťastných pacientů přibývalo

Vážení, chtěla bych tímto z celého srdce poděkovat celému týmu Beskydského rehabilitačního centra a speciálně paní Svatavě Syptákové, která mě postavila zpátky na nohy. V květnu 2015 jsem utrpěla úraz, který byl diagnostikován jako paréza levé nohy (ochrnutí). Byl to opravdu šok, pro tanečnici, která aktivně závodí v latinsko-amerických tancích. Díky vstřícnému přístupu a velmi příjemné náladě na ambulanci se můj strach rychle zmenšoval a motivace rostla. Po půlroce od úrazu můžu říct, že jsem už na cestě zpátky do formy a každý víkend zase trávím na závodech. (Viz foto vlevo.) Dokonce jsme s tanečním partnerem dosáhli už i na medailovou pozici.

Děkuji moc za dokonalou péči a v novém roce 2016 Vám přeji, aby takto šťastných pacientů, jako jsem já (a věřím, že nejsem jediná), jen přibývalo.

Klára Apolena Kaděrová, Čeladná

Výzva kolegyním a kolegům v rehabilitačním centru:

Pracujete s pacientem, jehož životní příběh Vás zaujal?

Dejte nám vědět, příběh právě Vašeho pacienta může být povzbuzením pro ostatní.

Každý životní příběh je unikátní - jen se o něm musíme dozvědět!

Zavolejte nám (558 616 292), prosím, do redakce včas – než dotyčný odjede domů! Myslete na to, že citlivým zveřejněním konkrétního životního příběhu můžeme pomoci dalším a povzbudit je. (Přečtěte si například výše uvedený dopis nebo příběh Františka Lenomara na stranách 4 a 5.)

VŠE NEJLEPŠÍ - BLAHOPŘEJEME

Tito zaměstnanci slaví svá životní výročí:

v únoru:

Kamila Astrová – R8
Adéla Halagačková – R1
Kateřina Haseová – R8
Marcela Hoffmannová – R1
Prim. MUDr. Kateřina Jurová
Petra Lidáková, DiS. – R2
Eva Malinová – R5
Olga Petrošová – R4
Svatava Syptáková – lázně
Barbora Ševčíková – restaurace
Lucie Uhlářová – R5

v březnu:

Mgr. Andrea Adamová – správa

Anita Fojtíková, DiS. – lázně
Václav Heczko – restaurace
Bc. Ondřej Chlubna – lázně
Pavína Chýlková – kuchyně
Petra Kaňková – R4
Zuzana Karafiátová – R4
Zdenka Kišová – R8
Mgr. Květoslava Klimešová –
Galerie malířů Beskyd
František Kokeš – lázně
Bc. Veronika Komínková – R4
Jana Křepinská – lázně
Věra Machálková – správa

Alena Matúšová – kuchyně
MUDr. Kateřina Nogová
Marta Obrdlíková – R4
Yvona Pavlů – lázně
Zdeňka Šnajdrová – R3
Kateřina Šnytová – lázně
Bc. Petra Tománková – R4
Miroslava Uhlářová – kuchyně
Alžběta Veličková Marková –
správa
Bc. Kristýna Vojvodíková – lázně
MUDr. Miroslav Zajonc
Jiří Žyla – kuchyně

Čeladenská FONTÁNA.

Nepravdělný zpravodaj Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Redakce: Mgr. Andrea Adamová.

Redakční rada: Dobroslava Havránková, Mgr. Lenka Machálková, Věra Machálková. Adresa redakce: BRC, 739 12 Čeladná 42.

Grafická úprava: A. Adamová. Tisk ME® a René Daubner - APRO Bruntál.

Distribuce dle rozdělovníku, v PDF ke stažení na adrese www.brc.cz. Zájemcům zašleme každé vydání na e-mail.

Toto číslo vyšlo v únoru 2016 v nákladu 800 výtisků.